

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: PN-4Csp/26/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2520200694
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2023:2520200694.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci sporu žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: Z. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX, o zaplatenie sumy 933,17 eura s príslušenstvom, o čiastočnom späťvzatí, takto

rozhodol:

I. Konanie sa v časti o zaplatenie sumy 27,50 eura **z a s t a v u j e** .

II. Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi sumu 823,06 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 850,56 eura od 29.09.2017 do 21.10.2020, zo sumy 823,06 eura od 22.10.2020 do zaplatenia, a to do 45 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Vo zvyšku sa žaloba **z a m i e t a** .

IV. Žalobca **m á** voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 82%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodný žalobca (VÚB, a.s.) sa žalobou doručenu súdu dňa 04.05.2020 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 933,17 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 933,17 eura od 29.09.2017 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Súd (v tom čase OS Piešťany) žalobe v celom rozsahu vyhovel vydaním platobného rozkazu č.k. 4Csp/26/2020-42 zo dňa 29.05.2020, proti ktorému žalovaný podal odpor s vecným odôvodnením, z ktorého dôvodu súd uznesením č.k. 4Csp/26/2020-52 zo dňa 03.08.2020 v zmysle ustanovenia § 267 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) (v znení účinnom ku dňu podania odporu) platobný rozkaz zrušil.

3. Uznesením č.k. 4Csp/26/2020-116 zo dňa 04.01.2023 tunajší súd pripustil zmenu subjektu konania na strane žalobcu tak, že z konania vystúpil pôvodný žalobca a na jeho miesto vstúpil žalobca uvedený v záhlaví tohto rozsudku.

4. Žaloba bola odôvodnená tým, že pôvodný žalobca a žalovaný uzatvorili spolu dňa 31.03.2017 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXXX / XXXXXXXXXXXX (evidenčné číslo zmluvy/ príd. autorizačný kód), na základe ktorej poskytol pôvodný žalobca žalovanému pôžičku vo výške 883,71 eura na kúpu spotrebného tovaru bližšie špecifikovaného v zmluve (biela technika). Kúpna cena tovaru bola 981,90 eura. Žalovaný pri

podpise zmluvy uhradil akontáciu vo výške 98,19 eura a na zvyšok kúpnej ceny pôvodný žalobca poskytol žalovanému pôžičku podľa uvedenej zmluvy o pôžičke. Účelom zmluvy bolo poskytnutie pôžičky na zakúpenie tovaru na základe vlastného výberu žalovaného. Cena na splátky znamená viazaný spotrebiteľský úver v čiastke poskytnutej žalovanému pôvodným žalobcom, a to vo výške kúpnej ceny konkrétneho tovaru zníženej o zaplatenú akontáciu. Akontácia je časťou kúpnej ceny tovaru, ktorú žalovaný zaplatil pred dodaním tovaru. S podmienkami zmluvy a ich obsahom sa žalovaný oboznámil, čo potvrdil vlastnoručným podpisom. V danom prípade ide o tzv. webovú zmluvu, ktorá je uzatváraná prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie (cez internet) tzn. bez vyhotovenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere v listinnej forme podpísanej zmluvnými stranami. Zmluve samotnej predchádza uzatvorenie tzv. rámcovej zmluvy (pozn.: môže mať rôzne názvy, napr. Zmluva o využívaní klientskej zóny), predmetom ktorej je popis spolupráce pri uzatváraní zmlúv o úvere prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie. Pokiaľ už bol žalovaný evidovaný pôvodným žalobcom ako klient na základe iných, skôr uzatvorených zmlúv, ani samotná rámcová zmluva neobsahuje podpis strán. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 36 mesačných splátkach v sume 33,15 eura, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 1.193,40 eura (pozn. uvedené bez akontácie). Do dnešného dňa uhradil žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu (bez akontácie) 33,15 eura. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, pôvodný žalobca listom zo dňa 26.07.2017 - Predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne pôvodný žalobca žalovaného upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil. Pôvodný žalobca využil oprávnenie a dňa 19.09.2017 úver zosplatiť, o čom bol žalovaný informovaný listom z dňa 23.09.2017 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Ku zosplateniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatením. Splátka uvedená v Predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premlčacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v Predžalobnej upomienke sa žalovaný dostal do omeškania viac než 3 mesiace, a teda súčasne pôvodnému žalobcovi vzniklo v zmysle §53 ods. 9 OZ oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Keďže ku zosplateniu dlhu nedochádza automaticky priamo zo zákona, v zmysle zákonnej úpravy musel pôvodný žalobca počkať na vznik potrebnej dĺžky omeškania dlžníka. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 933,17 eura. Pôvodný žalobca si zároveň uplatnil zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obvyčajnou listovou zásielkou, kde obvyklá doba doručenia zásielky je 5 dní. Zmluvnú pokutu, evidovanú v priloženom Prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 106,92 eura, si pôvodný žalobca v konaní neuplatnil. Ku dňu podania žalobného návrhu mal žalovaný uhradiť sumu 1.064,51 eura /označené v Prehľade splátok a úhrad ako stĺpec „Splátka“/. Uvedenú sumu tvorí: súčet predpísaných splátok do zosplatenia dlhu („suma splátok“) a suma po zosplatení, pričom výsledná suma zahŕňa aj akontáciu: počet splátok - 5, výška splátky - 33,15 eura, suma splátok (počet x výška) - 165,75 eura, suma po zosplatení - 800,57 eura, akontácia - 98,19 eura; spolu 1.064,51 eura. Ku dňu podania žalobného návrhu žalovaný uhradil sumu 131,34 eura. Uvedená suma je v Prehľade splátok a úhrad evidovaná v stĺpci „Úhrada“, pričom zahŕňa akontáciu vo výške 98,19 eura a celkovú sumu vykonaných úhrad vo výške 33,15 eura, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Na základe vyššie uvedeného, celkovú výšku dlžnej sumy žalovaného ku dňu podania návrhu tvorí: istina (bez akontácie) 966,32 eura + náklady na vymáhanie 0 eur - prijaté úhrady (bez akontácie) 33,15 eura = dlžná suma 933,17 eura.

5. Na výzvu súdu súčasný žalobca v podaní doručenom súdu dňa 03.11.2023 (na č.l. 133) uviedol, že uplatnená pohľadávka vo výške 905,67 eura pozostáva: z dlžnej sumy 132,60 eura, ktorá predstavuje nasledovné neuhradené úverové splátky: neuhradená splátka č. 2 splatná dňa 20.05.2017 v sume 33,15 eura, neuhradená splátka č. 3 splatná dňa 20.06.2017 v sume 33,15 eura, neuhradená splátka č. 4 splatná dňa 20.07.2017 v sume 33,15 eura, neuhradená splátka č. 5 splatná dňa 20.08.2017 v sume 33,15 eura; z dlžnej sumy predčasne zosplatennej istiny zostatku úveru v sume 800,57 eura, ktorá predstavuje zostatok len „čistej“ istiny úveru bez navýšenia o zmluvné úroky; to všetko krátené o náklady na vymáhanie pohľadávky v sume 27,50 eura. Vo vzťahu k overovaniu bonity žalovaného žalobca poukazuje na tú skutočnosť, že občiansky preukaz žalovaného nebol žiadnym spôsobom odcudzený a klient spĺňal štandardné riskové podmienky. Žalovaný podpisom danej zmluvy prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé. Žalovaný taktiež prehlásil, že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe

žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy, teda žalovaný mal možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporoval. Zmluvné podmienky boli žalovaným riadne podpísané. Žalovaný zároveň z titulu zamestnanca preukázal výšku jeho ročného príjmu, a to doložením daňového priznania za rok 2016. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak s poukazom na žalovaným uvádzané hodnoty javí ako primeraná. Žalovaný spočiatku riadne hradil predpísané splátky, pričom žalobca nemá dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanému riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohol mať vedomosť. Žalobca taktiež poukazuje na tú skutočnosť, že žalovaný žiadnym spôsobom neinformoval právneho predchodcu o zmene finančných pomerov, ktoré by znemožnili žalovanému riadne splácanie poskytnutého úveru. Rovnako tak zo strany žalovaného nebola prednesená žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky, ktorú by ich právny predchodca posúdil a so žalovaným dohodol nové podmienky splácania.

6. Žalovaný sa k žalobe vyjadril v odpore zo dňa 25.06.2020, kde uviedol, že nesúhlasí s vyčíslenou dlžnou sumou 933,17 eura, keďže splatil splátkami väčšiu sumu, ktorá je po jeho výpočte 426,16 eura a o ktorej potvrdenie doloží, akonáhle mu jeho banka vystaví potvrdenie o zaplatení týchto splátok na účet žalobcu.

7. V replike zo dňa 21.08.2020 pôvodný žalobca uviedol, že neevviduje po preverení platieb žiadnu vykonanú úhradu po podaní žaloby.

8. V duplike zo dňa 16.09.2020 žalovaný uviedol, že sa ospravedlňuje za nedodanie potvrdení z dôvodu dlhodobej práceneschopnosti. V ďalšom podaní zo dňa 29.09.2020 žalovaný uviedol, že nesúhlasí s dlžnými sumami, nakoľko sumu 20,- eur zaplatil viackrát. Z vyjadrenia žalobcu je podľa žalovaného vidieť, že má v tom neporiadok. Potrebné dôkazy doloží na pojednávaní.

9. Žalobca ako dôkazy označil a predložil Notársku zápisnicu N 3283/2017 zo dňa 11.12.2017, Prílohu 1 projektu, Prehľad splátok a úhrad, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere Quatro č. 7039814312 zo dňa 31.03.2017, Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere (Quatro), Informáciu o RPMN a priemernej RPMN, Udelenie súhlasu v zmysle zákona o ochrane osobných údajov, Predžalobnú upomienku zo dňa 26.07.2017, Oznamenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 23.09.2017, kópiu obálky, Zmluvu o poskytovaní služieb zo dňa 22.03.2017, Oznamenie o postúpení pohľadávky zo dňa 28.10.2020, Rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017, prílohy k rámcovej zmluve, Žiadosť o postúpenie a prevod zo dňa 22.10.2020.

10. Žalovaný dôkazy nepredložil, ani neoznačil.

11. V podaní doručenom súdu dňa 04.11.2020 zobral pôvodný žalobca žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 27,50 eura, a to s odôvodnením, že žalovaný vykonal dňa 21.10.2020 úhradu dlžnej čiastky vo výške 27,50 eura.

12. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

13. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

14. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

15. Súd v súlade s citovanými ustanoveniami konanie vo vyššie uvedenom rozsahu (odsek 11.) vo výroku I. rozsudku zastavil, keď nebolo potrebné zisťovať stanovisko žalovaného k čiastočnému späťvzatiu žaloby, pretože k nemu došlo pred prvým pojednávaním.

16. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

17. Podľa § 297 CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

18. Súd vo veci vykonal dokazovanie vyššie citovanými listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, keď pojednával v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ktorý svoju neprítomnosť ospravedlnil a súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti (na č.l. 134), a v neprítomnosti žalovaného, ktorý mal predvolanie doručené (na č.l. 129), svoju neprítomnosť neospravedlnil, o odročenie pojednávania nežiadal, pričom súd zistil nasledovný skutkový stav:

19. Právny predchodca žalobcu (Consumer Finance Holding, a.s.) ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 31.03.2017 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere Quatro č. 7039814312, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi spotrebiteľský úver za účelom kúpy bielej techniky - chladnička, monitor. Kúpna cena bielej techniky bola vo výške 981,90 eura, z ktorej žalovaný pri podpise kúpnej zmluvy uhradil akontáciu vo výške 98,19 eura a na zvyšnú kúpnu cenu vo výške 883,71 eura bol žalovanému poskytnutý úver. Spotrebiteľský úver vo výške 883,71 eura sa žalovaný zaviazal splácať v 36-ich mesačných splátkach vo výške 33,15 eura splatných k 20. dňu v mesiaci, s prvou splátkou splatnou dňa 20.04.2017 a s termínom konečnej splatnosti dňa 20.03.2020. Ročná úroková sadzba bola dojednaná vo výške 22,76%, RPMN vo výške 22,76%, priemerná hodnota RPMN bola uvedená vo výške 17,31% a celková čiastka bola uvedená vo výške 1.193,40 eura. Žalovaný na uvedenú zmluvu (bez prihliadnutia na akontáciu) zaplatil, vychádzajúc z nepopretých, a preto nesporných, skutkových tvrdení žalobcu v žalobe a v čiastočnom späťvzati žaloby, celkom sumu 60,65 eura (33,15 eura + 27,50 eura), keď suma akontácie nespadá pod zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Z článku 8 ods. 8.2 zmluvy vyplýva, že veriteľ má právo na vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru v prípade, ak je klient v omeškani so zaplacením jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Žalovaný sa s plnením splátok dostal do omeškania. Predžalobnou upomienkou zo dňa 26.07.2017 upozornil právny predchodca žalobcu žalovaného, že ak nedôjde k zaplaceniu dlžnej splátky, veriteľ bude oprávnený úver zosplatiť. Oznámením o vyhlásení splatnosti úveru zo dňa 23.09.2017 žalovanému oznámil, že dlh z úverovej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu. Na základe Notárskej zápisnice N 3283/2017 zo dňa 11.12.2017 sa stala spoločnosť VÚB, a.s. právnym nástupcom pôvodného veriteľa. Zmluvou o postúpení pohľadávok bola pohľadávka ku dňu 22.10.2020 postúpená zo spoločnosti VÚB, a.s. na spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s.r.o..

20. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

21. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

22. Podľa § 494 OZ, z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

23. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

24. Podľa § 499 OBZ, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

25. Podľa § 502 ods. 1 a 2 OBZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia.

26. Podľa § 52 ods. 1 a 2 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (1) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. (2)

27. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

28. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

29. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa;1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu,1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

30. Podľa § 2 písm. d), i) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

31. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

32. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

33. Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie

schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

34. Podľa § 7 ods. 1 a 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. (1) Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.17) (2)

35. Právny vzťah založený predmetnou úverovou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ, zákona č. 129/2010 Z.z., zákona č. 250/2007 Z.z.), keďže právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože mu bol poskytnutý úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. V zmysle zásady *lex specialis derogat legi generali* má potom špeciálna právna úprava, ktorou je zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenie § 52 a nasl. OZ, prednosť pred všeobecnou právnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, a je preto nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi zmluvy posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch a zákona o ochrane spotrebiteľa.

36. Predovšetkým súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že veriteľ pri poskytnutí úveru konal s odbornou starostlivosťou (§ 7 ods. 1 ZoSÚ), pričom bol pred uzavretím zmluvy povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, keď mal brať do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru, pričom za hrubé porušenie povinnosti sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez relevantných údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov. Hoci v zmluve sa uvádza údaj o základe dane za predchádzajúci rok 13.000,- eur, uvedené nie je postačujúce, pretože žalobca v rozpore s ustanovením § 11 ods. 2 ZoSÚ najmä ničím nepreukázal, že by veriteľ zisťoval ďalšiu úverovú záťaženosť žalovaného prostredníctvom príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch. Zároveň zo zmluvy vyplýva, že veriteľ si za účelom posudzovania bonity od žalovaného nevyžiadal žiadne doklady preukazujúce jeho príjmy a výdavky, keď podľa predložených dôkazov nevyžadoval od žalovaného žiadne doklady. Veriteľ ani riadne nezisťoval relevantné výdavky žalovaného, keď v zmluve sa neuvádzajú žiadne mesačné výdavky žalovaného, a to napr. náklady na bývanie, telefón, stravu, hygienu, oblečenie, atď..

37. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje, avšak táto povinnosť nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Veriteľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t.j. konkrétne príjmy, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť, stravu, príp. nezaopatrené deti). Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t.j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Zákonnú podmienku uvedenú v § 7 ods. 1 ZoSÚ, t.j. „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkov, ale od veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval. Pri získavaní relevantných informácií pritom veriteľ musí vychádzať nielen z informácií dodaných spotrebiteľom (ktoré majú byť aj preukázané relevantnými listinami), ale aj z informácií, ktoré veriteľ získava z iných dostupných zdrojov, tak aby získal objektívny obraz o finančnej situácii spotrebiteľa.

38. Veriteľ vyššie uvedeným spôsobom nepostupoval (keď posudzoval schopnosť žalovaného splácať úver bez riadnych údajov o jeho výdavkoch, bez akýchkoľvek dokladov o jeho príjmoch a výdavkoch, a najmä bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch), čím hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti stanovené v § 7 ods. 1 ZoSÚ. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ sa úver považuje v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov. Súd pritom poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/2/2019-106 zo dňa 27.11.2019, rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 9CoCsp/77/2020-130 zo dňa 28.07.2021.

39. Zároveň súd poukazuje na to, že keďže zmluva má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy). Pristupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy, súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Doba trvania zmluvy by mala byť uvedená ako určitá alebo neurčitá, kým v zmluve sa uvádza „do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy“, čo nie je naplnením zákonného ustanovenia. Uvedené ustanovenie vyžaduje presnú špecifikáciu, t.j. či je zmluva uzatvorená na dobu neurčitú, alebo na dobu určitú (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 23Co/130/2017 zo dňa 08.01.2018). Ďalej súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) riadne uvedenú RPMN, keď tento údaj je uvedený vo výške 22,76%, avšak táto hodnota nebola určená správne. Súd pre výpočet použil vzorec podľa prílohy č. 2 ZoSÚ, pričom správny údaj o výške RPMN je podľa tohto výpočtu 23,27 %, t.j. vyšší.

40. Vo vyššie uvedenom prípade sa spotrebiteľský úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu žalovanému považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) a d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) za bezúročný a bez poplatkov, keďže v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie sú uvedené niektoré údaje vyžadované zákonom a je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa (správny údaj je vyšší).

41. Zo všetkého vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca (ktorý je v konaní aktívne vecne legitimovaným z dôvodu právneho nástupníctva po pôvodnom veriteľovi) nemá (a ani pôvodný veriteľ nemal) nárok na zaplatenie úroku z úveru ani žiadnych poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutej sumy úveru po odrátaní plnenia zo strany žalovaného, pričom všetky platby žalovaného (s výnimkou akontácie) bolo potrebné započítať výlučne na istinu úveru. Keďže žalovaný zaplatil z poskytnutého úveru vo výške 883,71 eura celkom sumu 60,65 eura (33,15 eura + 27,50 eura), súd mu vo výroku II. rozsudku uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi zostávajúcu časť poskytnutých peňažných prostriedkov vo výške 823,06 eura a vo zvyšku žalobu vo výroku III. rozsudku ako nedôvodnú zamietol.

42. Pokiaľ ide o plnenia žalovaného na zmluvu, súd poukazuje na nasledovné. Hoci žalobca v podaní doručenom súdu dňa 03.11.2023 uviedol, že suma 27,50 eura predstavuje náklady na vymáhanie pohľadávky (v ktorej časti žalobu zobrali späť), na uvedené nebolo možné prihliadať, a to s poukazom na koncentráciu konania. Pôvodnému žalobcovi nič nebránilo uviesť tento dôvod ako dôvod späťvzatia časti žaloby, napriek tomu o tri rok skôr (v podaní doručenom súdu dňa 04.11.2020) uviedol sumu 27,50 eura ako plnenie žalovaného na úver dňa 21.10.2020. Vzhľadom na to, že tento rozpor žalobca ničím nevysvetlil, na pojednávanie sa nedostavil, súd na ničím nevysvetlenú a oneskorenú zmenu skutkových tvrdení neprihliadal a sumu 27,50 eura posúdil ako úhradu žalovaného na zmluvu, tak ako ju pôvodný žalobca aj označil v čiastočnom späťvzati žaloby.

43. K tvrdeniu žalovaného o tom, že na zmluvu uhradil 426,16 eura, súd dodáva, že hoci žalovaný v odpore uviedol, že predloží o tom potvrdenie, do pojednávania tak neurobil. Vzhľadom na to súd nemal za preukázané, že by žalovaný na zmluvu uhradil viac ako sumu 60,65 eura.

44. Keďže žalovaný peňažný záväzok včas a riadne nesplnil, vznikol žalobcovi nárok požadovať od žalovaného popri plnení istiny i úrok z omeškania. Žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením peňažného dlhu dňa 29.09.2017, keďže k predčasnému zosplateniu úveru došlo dňa 28.09.2017, ktorá skutočnosť nebola medzi stranami sporná. Vychádzajúc z uvedeného a s poukazom na § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. má žalobca nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 5 percentuálnych bodov viac, ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania

s plnením peňažného dlhu, teda odo dňa 29.09.2017, t.j. vo výške 5% ročne. Ku dňu zosplatnenia úveru bola žalovaný v omeškaní so sumou 850,56 eura (883,71 eura - 33,15 eura) a následne dňa 21.10.2020 uhradil sumu 27,50 eura, z ktorého dôvodu bol od 22.10.2020 v omeškaní so sumou 823,06 eura. Súd tak žalobcovi priznal úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 850,56 eura od 29.09.2017 do 21.10.2020 a zo sumy 823,06 eura od 22.10.2020 do zaplattenia a vo zvyšku žalobu vo výroku III. rozsudku zamietol.

45. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov tak súd považoval žalobu za odôvodnenú len v časti o zaplattenie sumy 823,06 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 850,56 eura od 29.09.2017 do 21.10.2020 a zo sumy 823,06 eura od 22.10.2020 do zaplattenia, preto jej vo výroku II. rozsudku vyhovel, a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú vo výroku III. zamietol.

46. Podľa § 232 ods. 2 a 3 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. (2) Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. (3)

47. Vzhľadom na výšku istiny s príslušenstvom, ku ktorej zaplatteniu zaviazal súd žalovaného, mal súd za to, že je dôvodné poskytnúť v súlade s § 232 ods. 3 CSP žalovanému na splatenie dlhu primerane dlhšiu lehotu v trvaní 45 dní od právoplatnosti rozsudku.

48. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

49. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

50. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (1) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. (2)

51. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

52. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

53. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP a § 255 ods. 2 CSP, keď žalovaný v priebehu konania uhradil dňa 21.10.2020 sumu 27,50 eura a žalobcovi bola priznaná suma 823,06 eura s príslušenstvom, z čoho vyplýva hrubý úspech žalobcu 91% a hrubý úspech žalovaného 9%, a teda konečný čistý úspech žalobcu je 82% (91 - 9). To v konečnom dôsledku znamená nárok žalobcu voči žalovanému na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 82% trov konania, o čom súd rozhodol vo výroku IV. rozsudku, keď v konaní nebol tvrdený a súd sám nezistil dôvod na postup podľa § 257 CSP. O výške náhrady trov konania žalobcu bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. a), m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).